

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref | Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12022026.08>

Autobiographies of Transgender Women – A Socio-Literary Perspective

Dr R. Sengottuvel^{1*}, Dr. K. Santhanam², Dr.S.A.Gayathri³,

¹Assistant Professor, Dept of Tamil, Karuppannan Mariappan College,
Chettiyarpalayam, Muthur, Tirupur Dt. Email: ersanathanamma@gmail.com

²Assistant Professor, Nandha College of Education, Erode. Email: ersanathanamma@gmail.com.

³Professor & Head, Department of Tamil, Hindusthan College of Arts and Science,
Coimbatore - 641 028. Email: gayathri.sa.@hicas.ac.in

*Corresponding Author Email: velu.sengottuvel@gmail.com.

Article Info

Received on 27-June-2026, Revised on 29-June-2026, Accepted on 29-June-2026, Published on 01-July-2026

ABSTRACT

In the historical trajectory of Tamil literature, the voices of the unwritten and the life experiences of the unseen have long been neglected. However, in the late twentieth and early twenty-first centuries, this trend has undergone a significant transformation. In particular, communities marginalized on the basis of caste, religion, and gender have begun to record their life experiences in written form. Among these, the autobiographies of transgender women occupy a crucial place, as they bring to light the truths hidden in the dark corners of society. Politics of gender identity, power struggles over the body, and the atrocities of human rights violations are central themes in these works.

In this context, the autobiography Naan Saravanan Vidya (I am Saravanan Vidya) written by Living Smile Vidya serves as a highly significant document. This book records a transgender woman's journey from childhood to the present day through her own perspective. It delves deeply into the psychology of a young boy realizing his gender variance, the cruel reactions of society, and the fractures that occur within family relationships.

The core themes of this book include:

- The humiliation faced by transgender individuals in educational institutions.
- The barriers they encounter in employment opportunities.
- The forced circumstances that push them into sex work.
- Her struggle to break free from these challenges and live with self-respect.

This is not merely an individual's history; it stands as a testament to the structural violence endured by gender minorities. Such autobiographies expand the horizons of Tamil literature and elevate debates surrounding humanity, identity, and social justice to a new dimension.

KEYWORDS: Transgender, Autobiography, Living Smile Vidya, Gender, Social Justice, Tamil Literature.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் – ஒரு சமூக-இலக்கியப் பார்வை

¹முனைவர் இரா.செங்கோட்டுவேல், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

கருப்பண்ணன் மாரியப்பன் கல்லூரி, செட்டியார்பாளையம், முத்தூர், திருப்பூர் மாவட்டம் 638105.

velu.sengottuvel@gmail.com

²முனைவர் க.சந்தானம், உதவிப்பேராசிரியர், நந்தா கல்வியியல் கல்லூரி, ஈரோடு-52.

ersanthanamma@gmail.com, Orcid id: [0009-0007-6381-5847](https://orcid.org/0009-0007-6381-5847)

³முனைவர் ச. ஆ.காயத்ரி, பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை

இந்துஸ்தான் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641 028

gayathri.sa@hicas.ac.in

சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றுப் பாய்வில், எழுதப்படாதவர்களின் குரல்கள், காணப்படாதவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்பவை நீண்டகாலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலும் இந்தப் போக்கு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது. குறிப்பாக, சாதி, மதம், பாலினம் ஆகிய அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர். அவற்றுள் திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. ஏனெனில், இவை சமூகத்தின் இருண்ட மூலைகளில் ஒளிந்து கிடக்கும் உண்மைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றன. பாலின அடையாளத்தின் மீதான அரசியல், உடலின் மீதான அதிகாரப் போட்டிகள், மனித உரிமை மறுப்பின் கொடுமைகள் போன்றவை இவ்வகை நூல்களில் மையப்படுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வகையில், லிவிங் ஸ்மைல் வித்யா எழுதிய 'நான் சரவணன் வித்யா' என்ற சுயசரிதை மிக முக்கியமான ஆவணமாகும். இந்நூல், ஒரு திருநங்கையின் பார்வையில் அவரது குழந்தைப் பருவம் முதல் இன்று வரையிலான பயணத்தைப் பதிவு செய்கிறது. பாலின வேறுபாட்டை உணரும் ஒரு சிறுவனின் மனநிலையும், சமூகத்தின் கொடுமையான எதிர்வினைகளும், குடும்ப உறவுகளில் ஏற்படும் விரிசல்களும் இங்கு ஆழமாகப் பேசப்படுகின்றன. கல்வி நிலையங்களில் திருநங்கைகள் எதிர்கொள்ளும் இழிவு, வேலைவாய்ப்பில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் தடைகள், பாலியல் தொழிலுக்குத் தள்ளப்படும் கட்டாயம், மற்றும் அதிலிருந்து மீண்டு சுயமரியாதையுடன் வாழ்வதற்கான அவரின் போராட்டம் ஆகியவை இந்நூலின் கருப்பொருள்கள். இது வெறும் தனிமனித வரலாறு மட்டுமல்ல; பாலினச் சிறுபான்மையினர் அனுபவிக்கும் கட்டமைப்பு ரீதியான

வன்முறைக்கான எடுத்துக்காட்டாகவும் திகழ்கிறது. இத்தகைய சுயசரிதைகள் தமிழ் இலக்கியத்தின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி, மனிதநேயம், அடையாளம், மற்றும் சமூக நீதி குறித்தான விவாதங்களைப் புதிய தளத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றன.

முக்கியச் சொற்கள்: திருநங்கை, சுயசரிதை, லிவிங் ஸ்மைல் வித்யா, பாலினம், சமூக நீதி, தமிழ் இலக்கியம்.

1. அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பில், விளிம்புநிலை மனிதர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள் எப்போதும் முதன்மைப் படுத்தப்படுவதில்லை. அந்த வகையில், ஒட்டுமொத்த சமூகக் கட்டமைப்பாலும், குடும்ப அமைப்புகளாலும் நீண்டகாலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வரும் சமூகக் குழுக்களுள் திருநங்கையர் முதன்மையானவர்கள் ஆவர். தொடக்கக் காலத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில், இவர்களின் குரல்களும், அவர்கள் எதிர்கொண்ட அன்றாட வாழ்வியல் இன்னல்களும் பிற எழுத்தாளர்களின் பார்வையின் மூலமாகவே—அதாவது ஒரு 'புறவயமான' கண்ணோட்டத்திலேயே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய பதிவுகள் பெரும்பாலும் அனுதாபத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது மேலோட்டமான புரிதலின் விளைவாகவோ மட்டுமே அமைந்திருந்தன என்பதை ரேவதி (2004) தனது நூலில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இருப்பினும், சமகால இலக்கியப் போக்கில் ஏற்பட்டுள்ள விழிப்புணர்வின் காரணமாக, திருநங்கையர் தங்களின் சொந்தக் குரலில், தங்களின் அசல் வாழ்வனுபவங்களை சுயசரிதைகளாக எழுதத் தொடங்கியுள்ளனர். 'பிறர் எழுதுவது' என்ற நிலையிலிருந்து மாறி, 'நாங்களே எங்களின் கதையைக் கூறுகிறோம்' என்ற இந்த இலக்கியப் பரிணாம வளர்ச்சி, தமிழ் எழுத்துலகில் ஒரு புதிய சாட்சியத் தன்மையை உருவாக்கியுள்ளது. தங்களின் அகப் போராட்டங்கள், குடும்ப மறுப்பு, மற்றும் அடையாளத் தேடல் போன்ற உண்மை நிகழ்வுகளை எவ்வித ஒளிவுமறைவுமின்றி அவர்கள் பதிவு செய்யும் போது, அது அசல் அனுபவங்களின் இலக்கியமாக மாறுகிறது என்று பிரியா பாபு (2007) விவரிக்கிறார். மேலும், இத்தகைய சுயசரிதைகள் தனிநபர் ஒருவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளாக மட்டும் சுருங்கிவிடுவதில்லை; அவை, குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகக் குழுவின் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும், மிக முக்கிய மனித உரிமைப் பதிவுகளாகவும் உருவெடுக்கின்றன என்பதை சுபாஷினி (2019) தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் நிறுவுகிறார். சமூகத்தில் நிலவும் பாலின பாகுபாடுகளையும், அதிகார அமைப்புகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தும் வலிமை வாய்ந்த கருவிகளாக இவர்களின் சுயசரிதைகள் இன்று திகழ்கின்றன.

Fig1: தமிழ் இலக்கியத்தில் திருநங்கையர் சுயசரிதைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி

இவ்வரைபடம், தமிழ் இலக்கியத்தில் திருநங்கையர் பற்றிய பதிவுகள் எவ்வாறு பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன என்பதை விளக்குகிறது. தொடக்கத்தில் பிற எழுத்தாளர்களின் மேலோட்டமான பார்வையில் (ரேவதி, 2004) இருந்த நிலை மாறி, தற்போது தங்களின் சொந்தக் குரலில் அசல் வாழ்வனுபவங்களைச் சுயசரிதைகளாக (பிரியா பாபு, 2007) எழுதும் புரட்சியாக மாறியுள்ளது. இறுதியில், இவர்களின் எழுத்துக்கள் வெறும் இலக்கியமாக மட்டுமில்லாமல், சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வரலாற்று மற்றும் மனித உரிமை ஆவணங்களாக (சுபாஷினி, 2019) உருவெடுத்துள்ளதை இக்காட்சிப்படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

2. தமிழ் சமூக மரபில் திருநங்கையர்: வரலாற்றுப் பதிவுகள் முதல் சமகாலச் சவால்கள் வரை

தமிழ் இலக்கிய மற்றும் வரலாற்று மரபில் திருநங்கையரின் இருப்பு மிகவும் தொன்மையானது. தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் மற்றும் நாலடியார் போன்ற சங்ககால மற்றும் பக்தி காலகட்டச் செந்நூல்களில் 'அலி', 'பேடி' போன்ற சொற்பிரயோகங்கள் மூலம் இவர்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகால வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட சமூக, கலாச்சார மாற்றங்களால் இச்சமூகம் கடுமையான ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளானது. குடும்ப அமைப்பிலிருந்து நிராகரிக்கப்படுதல், முறையான கல்வி மறுப்பு, சமூக ஒதுக்கல் மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளில் நிலவும் தீவிரப் பாகுபாடு ஆகிய சவால்களைத் திருநங்கையர் உலகளாவிய ரீதியிலும் குறிப்பாக

இந்தியச் சூழலிலும் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர் என்று ரேவதி (2004) தனது சுயசரிதையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இத்தகைய விளிம்புநிலைச் சூழலை மாற்றி, அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதில் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு மாநிலம் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. கடந்த 2008 ஆம் ஆண்டில், நாட்டின் முதலாவது 'திருநங்கைகள் நலவாரியத்தை' அமைத்து மாநில அளவிலான உரிமைகளுக்கான அடித்தளத்தை உத்திரவாதம் செய்தது. இதனைத் தொடர்ந்து, தேசிய அளவில் 2014 ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நல்சா (NALSA) தீர்ப்பின் மூலம், திருநங்கையருக்கு 'மூன்றாம் பாலின' அடையாளத்திற்கான சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் கிடைத்தது. இத்தீர்ப்பின் தொடர்ச்சியாக, நாடாளுமன்றத்தில் 'திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019' இயற்றப்பட்டது. இத்தகைய சட்டப் பாதுகாப்புகள் மூலமாகத் தற்காலத்தில் மூன்றாம் பாலின அடையாளம், கல்விக்கான சிறப்பு வாய்ப்புகள் மற்றும் பல்வேறு அரசு நலத்திட்டங்கள் போன்ற சாதகமான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை பிரியா பாபு (2007) தனது சமூகப் பார்வைகளின் வழியே எடுத்தியம்புகிறார்.

இருப்பினும், இச்சட்டரீதியான விழிப்புணர்வுகளும் அரசுகளின் திட்டங்களும் பொதுச் சமூகத்தின் அடிமட்ட மனப்பான்மையில் இன்னும் முழுமையான ஏற்பை ஏற்படுத்தவில்லை. கல்வி மற்றும் தகுதிகள் இருந்தபோதிலும், திருநங்கையர் இன்றும் வேலைவாய்ப்புச் சந்தையில் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். குறிப்பாக, கோயம்புத்தூர் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமீபத்திய கள ஆய்வுகள், உயர்கல்வி தகுதி பெற்ற திருநங்கைகள் கூட முறையான வேலைகள் கிடைக்காமல், இழிவுபடுத்தப்பட்ட அல்லது முறைசாராத தொழில்களில் ஈடுபடக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உச்ச நீதிமன்றம் இவர்களுக்கான கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு இடஒதுக்கீட்டை உறுதி செய்ய மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு வழிகாட்டியிருந்த போதிலும், அதற்கான முறையான நடைமுறைச் செயல்பாடுகள் இன்னும் முழுமைபெறவில்லை என்பதை சுபாஷினி (2019) தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் விரிவாக நிறுவுகிறார். எனவே, திட்டங்களைத் தாண்டிச் சமூகத்தின் உளவியல் பார்வையில் மாற்றம் ஏற்படுவதே இவர்களுக்கான உண்மையான சமத்துவத்தை வழங்கும்.

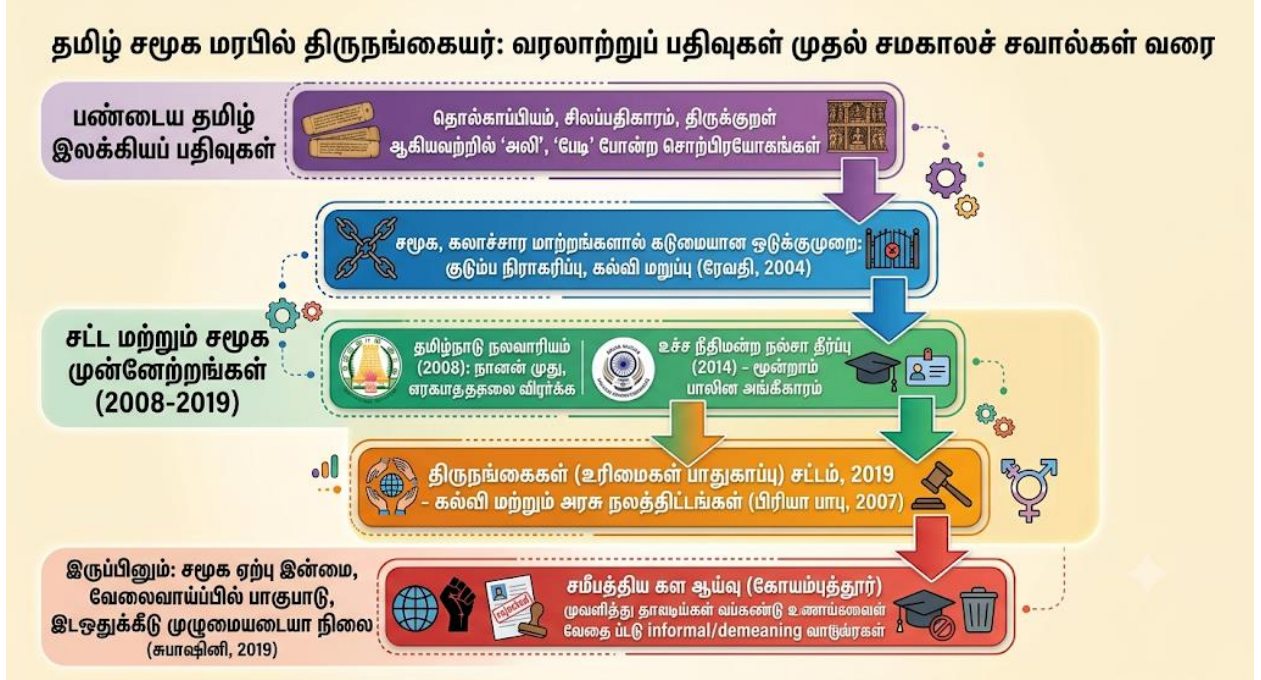

Fig2: தமிழ் மரபில் திருநங்கையர் எதிர்கொண்ட பரிணாம நிலை

இந்த வரைபடம் தமிழ் சமூகத்தில் திருநங்கையரின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை விளக்குகிறது. பண்டைய இலக்கியப் பதிவுகள் முதல் சமூக ஒடுக்குமுறைகள் வரை கடந்து, தற்கால சட்ட அங்கீகாரங்கள் மற்றும் நலத்திட்டங்களை இக்காட்சிப்படம் விவரிக்கிறது. இருப்பினும், வேலைவாய்ப்புப் பாகுபாடு மற்றும் சமூக ஏற்பின்மை போன்ற சவால்கள் இன்றும் தொடர்வதை இது தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3. சுயசரிதை இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்: சமூக மாற்றத்தின் புதிய குரல்கள்

சுயசரிதை என்பது ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது ஒரு காலத்தின் சமூக, பண்பாட்டு மற்றும் அரசியல் நிலப்பரப்பைத் தன்னகத்தே கொண்ட வரலாற்று ஆவணமாகும். குறிப்பாக, விளிம்புநிலை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் சொந்தக் குரலில் எழுதத் தொடங்கும் போது, சுயசரிதை இலக்கியம் வெறும் தனிநபர் வரலாறாகத் தங்கிவிடுவதில்லை; அது அடையாள அரசியலின் வெளிப்பாடாகவும், அதிகாரக் கட்டமைப்பிற்கு எதிரான போராட்டமாகவும் உருவெடுக்கிறது. சுயமரியாதையை மீட்டெடுக்கும் ஒரு கருவியாகவும், சமூக மாற்றத்திற்கான அறைகூவலாகவும் இத்தகைய எழுத்துக்கள் அமைகின்றன. இத்தகைய சமூக மற்றும் வரலாற்றுப் பரிமாணங்களை ரேவதி (2004) தனது சுயசரிதைப் பதிவுகளில் ஆணித்தரமாக முன்வைக்கிறார்.

தமிழ் இலக்கிய வெளியில், திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் மிக முக்கியமான ஆய்வுப் பரப்பை உருவாக்கியுள்ளன. நீண்டகாலமாகப் பிறரால் ஒடுக்கப்பட்டும், விளிம்புநிலைப்படுத்தப்பட்டும்

வந்த திருநங்கையர் சமூகம், தங்களின் வாழ்வியலைத் தங்களே பதிவு செய்யத் தொடங்கியதிலிருந்து, தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு புதிய சாட்சியத் தன்மை உருவாகியுள்ளது. இவர்களின் சுயசரிதைகள், குடும்ப மறுப்பு, சமூகப் புறக்கணிப்பு மற்றும் உடல் ரீதியான வன்முறைகளை எவ்வித ஒளிவுமறைவுமின்றி வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த எழுத்துக்கள், சமூகத்தில் நிலவும் பாலின பாகுபாடுகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் அரசியல் ஆயுதங்களாகவும், ஒடுக்கப்பட்டோரின் எதிர்ப்புக் குரலாகவும் திகழ்கின்றன என்பதை பிரியா பாபு (2007) தனது படைப்புகளில் விளக்குகிறார்.

திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் மற்றும் அடையாளப் பதிவுகள் குறித்த ஆய்வு, சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய வகைமைக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இந்தத் தளம், திருநங்கையர் எதிர்கொள்ளும் கல்வி மறுப்பு, வேலைவாய்ப்புப் பாகுபாடு மற்றும் சமூக அடையாள சிக்கல்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான மிக முக்கியத் தரவுகளாக அமைகின்றன. ஒட்டுமொத்த சமூகமும் கவனிக்கத் தவறிய அல்லது மறைத்த உண்மைகளை இவர்களின் சுயசரிதைகள் அப்பட்டமாக வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றன. இவை, சமூக வரலாற்றையும், அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் திருநங்கையரின் கோணத்தில் பதிவு செய்யும் ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன என்பதை சுபாஷினி (2019) தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் நிறுவுகிறார். சுருக்கமாகச் சொன்னால், திருநங்கைகளின் சுயசரிதை இலக்கியம் என்பது தங்களின் அடையாளத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான சமூகப் போராட்டம் மட்டுமல்ல, அது ஒட்டுமொத்த மனித உரிமைகள் மற்றும் சமூக நீதிக்கான வரலாற்றுச் சாட்சியமும் ஆகும்.

Fig3: சுயசரிதை இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்: சமூக மாற்றத்தின் புதிய குரல்கள்

இவ்வரைபடம் திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் வெறும் தனிநபர் பதிவுகள் மட்டுமல்ல, அவை சமூக-பண்பாட்டு ஆவணங்கள் என்பதை விளக்குகிறது. குடும்ப மறுப்பு மற்றும் வன்முறை போன்ற சவால்களைக் கடந்து, சுயமரியாதை, அடையாள அரசியல் மற்றும் மனித உரிமைச் சாட்சியங்களாக இவை உருவெடுத்துள்ளதை இப்படம் காட்சிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய இலக்கியங்கள் அதிகாரக் கட்டமைப்பை எதிர்த்து, சமூக மாற்றத்திற்கான அறைகூவலாகத் திகழ்வதை இது உணர்த்துகிறது.

4. லிவிங் ஸ்மைல் வித்யாவின் பங்களிப்பு: சுயசரிதை இலக்கியமும் சமூகப் போராட்டமும்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் திருநங்கைகளின் உரிமைகளுக்காகத் தார்மீக ரீதியாகவும், கலைப் படைப்புகள் வழியாகவும் இடைவிடாது போராடி வரும் மிக முக்கியமான ஆளுமைகளில் ஒருவர் லிவிங் ஸ்மைல் வித்யா. இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராகவும், நாடகக் கலைஞராகவும், சமூகச் செயல்பாட்டாளராகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட பங்களிப்புகளை வழங்கி வருகிறார். திருநங்கையர் தங்களின் அடையாளத்தை உணர்ந்த பிறகு, பொதுச் சமூகம் அவர்களை எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறது என்பதைத் தன் சொந்த வாழ்வின் வழி நின்று உலகிற்கு உணர்த்தியதில் இவரது பங்கு அளப்பரியது.

குறிப்பாக, அவரது சுயசரிதையான "நான் சரவணன் வித்யா" நூல், தமிழ் இலக்கிய வெளியில் திருநங்கையர் குறித்த ஒரு புதிய புரிதலை உருவாக்கியது. இந்த நூல் வெறும் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல, அது சமூகத்தின் போலித்தனங்களை உடைத்து எறியும் ஒரு ஆயுதம். குழந்தைப்பருவத்தில் தனக்குள் உருவான பாலின உணர்வு மற்றும் அதன் காரணமாகத் தான் எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகள், குடும்ப அமைப்பிலிருந்தே தான் அனுபவித்த நிராகரிப்பு ஆகியவற்றை வித்யா இந்த நூலில் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஒரு திருநங்கையாக கல்வி பெறுவதற்காக அவர் சந்தித்த போராட்டங்களும், சமூகத்தின் அன்றாட அவமதிப்புகளும், வேலைவாய்ப்புத் துறையில் நிலவும் கடும் பாகுபாடுகளும் எவ்வித மிகையுமின்றி இதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. கலை உலகில் தான் நுழைந்த அனுபவங்களையும், அங்கும் தான் எதிர்கொண்ட சவால்களையும் வித்யா இதில் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார். சுருக்கமாகச் சொன்னால், "நான் சரவணன் வித்யா" என்பது சுயமரியாதைக்கான ஒரு நெடிய போராட்டத்தின் சாட்சியமாகும் என்று பிரியா பாபு (2007) குறிப்பிடுகிறார்.

திருநங்கையரின் வாழ்வியலை ஆவணப்படுத்துவதில் இவரது நூல் ஒரு மைல்கல். திருநங்கையர் சமூகத்தின் அன்றாட வாழ்வு, ஒடுக்குமுறைகள் மற்றும் அடையாளத் தேடல் போன்றவற்றை

வித்யா தனது படைப்புகளின் வழி முன்வைக்கிறார். இத்தகைய எழுத்துக்கள், சமூகத்தில் நிலவும் பாலின பாகுபாடுகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தவும், அதிகார அமைப்புகளைத் தட்டிக்கேட்கவும் உதவுகின்றன என்பதை ரேவதி (2004) மற்றும் சுபாஷினி (2019) போன்றவர்களின் ஆய்வுகள் மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கலை மற்றும் இலக்கியத்தின் வழியே வித்யா முன்னெடுத்த இந்த சமூகப் போராட்டம், இன்று பல திருநங்கையருக்குத் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டும் ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது. இவரது பங்களிப்பு என்பது வெறும் தனிநபர் சாதனை மட்டுமல்ல, அது சமூக நீதிக்கான வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

5. சமூக-இலக்கியப் பார்வை

திருநங்கைகளின் வாழ்க்கை என்பது சமூகத்தின் விளிம்புகளில் நிகழும் ஒரு தொடர் போராட்டமாகும். அவர்களின் அடையாளமும், வாழ்வியல் சிக்கல்களும் பல்வேறு தளங்களில் ஆராயப்பட வேண்டிய அவசியமானவை. வித்யாவின் வாழ்க்கை மற்றும் பொதுவான திருநங்கைகளின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்களின் வாழ்வியல் சவால்களைக் கீழே காண்போம்.

திருநங்கைகளின் பாலின உணர்வை குடும்பம் புரிந்துகொள்வதில் பெரும் சிக்கல் உள்ளது. ஒரு குழந்தை தனது பாலின மாற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் போது, அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் குடும்ப அமைப்பு, அச்சிறாருக்குப் பெரும் உளவியல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகிறது. அன்பும் அரவணைப்பும் கிடைக்க வேண்டிய இடத்திலேயே புறக்கணிப்பு நிகழும்போது, அக்குழந்தைகள் மன ரீதியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய சூழலில் கல்வி நிறுவனங்களும் பாதுகாப்பான இடமாக இருப்பதில்லை. சக மாணவர்களின் கேலி, ஆசிரியர்களின் புறக்கணிப்பு மற்றும் சமூகத்தின் பார்வைகளால் திருநங்கைகள் கும் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகின்றனர். கல்வி நிலையங்களில் நிலவும் இத்தகைய பாகுபாடுகள், அவர்களின் அறிவுசார் வளர்ச்சியை முடக்குகின்றன.

கல்வியைக் கடந்தாலும், வேலைவாய்ப்பில் சமத்துவம் மறுக்கப்படுவது மற்றொரு பெரும் சமூக அநீதியாகும். திறமைகள் இருந்தாலும், பாலின அடையாளத்தைக் காரணம் காட்டி வேலைவாய்ப்பு மறுக்கப்படும் சூழல் நிலவுகிறது. இது திருநங்கைகளை வறுமையின் பிடிக்குள் தள்ளுகிறது. இத்தகைய சமூக மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகள் அவர்களை உடல் வன்முறை, பாலியல் துன்புறுத்தல் மற்றும் காவல் துறையின் அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஆளாக்குகின்றன. சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படும் இவர்கள், அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்காகப் போராட வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

இந்த அனைத்து நெருக்கடிகளையும் தாண்டி வித்யாவின் வாழ்க்கை, ஒரு தோல்வியின் வரலாறாக அன்றி, தன்னம்பிக்கையின் வெற்றிக் கதையாகத் திகழ்கிறது. கல்வி, கலை மற்றும் சமூகச் செயல்பாடுகளில் அவர் காட்டிய ஆர்வம், அவரை ஒரு முன்னுதாரணமாக மாற்றியுள்ளது. இத்தகைய தனிப்பட்ட போராட்டங்கள், திருநங்கைகள் குறித்த சமூகப் பார்வையை மாற்றவும், அவர்களுக்குச் சம உரிமை கிடைக்கவும் வழிவகுக்கின்றன.

Fig4: சவால்களை வென்ற வித்யாவின் எழுச்சிப் பயணம்

இந்தப் படம் வித்யாவின் வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் சித்தரிக்கிறது. ஆரம்பகாலக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் பள்ளிச் சவால்களிலிருந்து மீண்டெழுந்து, கல்வி, கலை மற்றும் போராட்டங்கள் மூலம் அவள் எப்படி வெற்றிகரமான பெண்ணாகவும், 'சம உரிமை'க் கோரும் போராட்டத்தின் தலைவியாகவும் உருவெடுக்கிறாள் என்பதை இது விவரிக்கிறது. நெருப்பிலிருந்து எழும் ஃபீனிக்ஸ் அவள் மீள்தன்மையைக் குறிக்கிறது.

6. இலக்கியச் சிறப்புகள்

லிவிங் ஸ்மைல் வித்யாவின் சுயசரிதையான "நான் சரவணன் வித்யா" நூல், தமிழிலக்கிய உலகில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்த நூலின் முதன்மையான சிறப்பு அதன் மொழிநடையாகும். எவ்விதமான செயற்கையான அலங்காரங்களும் இன்றி, மிகவும் எளிமையாகவும், அதே வேளையில் நேர்மையாகவும் எழுதப்பட்டிருப்பது வாசகர்களை வெகுவாக ஈர்க்கிறது. தன் வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களை எவ்வித ஒளிவுமறைவுமின்றி, மிகத் துல்லியமாக வித்யா இதில் பகிர்ந்துள்ளார். இந்த நேர்மையான அணுகுமுறையே, இந்நூலை ஒரு சாதாரண

சுயசரிதையாக இல்லாமல், வாசகர்களின் மனங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு இலக்கியப் படைப்பாக மாற்றியுள்ளது.

இந்நூலின் மொழிநடை மிகவும் உணர்வுபூர்வமானது. தான் சந்தித்த கொடுமைகளையும், அவமானங்களையும் வித்யா விவரிக்கும் போது, வாசகர்கள் அந்த வலியைத் தங்களின் வலியைப் போலவே உணர முடிகிறது. நூலில் ஆங்காங்கே விவரிக்கப்பட்டுள்ள அனுபவச் சான்றுகள், இக்கதையை வெறும் கற்பனையல்ல, நிஜவாழ்வின் சாட்சியம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட விரிசல், கல்வி நிலையங்களில் சந்தித்த பாகுபாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்புச் சந்தையில் அனுபவித்த புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றை வித்யா பதிவு செய்துள்ள விதம், வாசகர்களிடம் ஒருவிதமான சமூக அக்கறையையும், திருநங்கையர் மீதான அனுதாபத்தையும் கடந்து ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை பிரியா பாபு (2007) தனது நூலில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

திருநங்கைகளின் சுயசரிதைகள் குறித்த ஆய்வு, தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணங்களைத் திறந்துவிட்டுள்ளது. குறிப்பாக, வித்யாவின் இந்த எழுத்து நடை, திருநங்கையர் சமூகம் தங்களின் அடையாளத்தை மீட்டெடுக்க மேற்கொள்ளும் போராட்டத்தின் வலிமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய இலக்கியப் படைப்புகள், சமூகத்தில் நிலவும் பாலின ஒடுக்குமுறைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அதிகார மையங்களை கேள்விக்குட்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவை என்பதை ரேவதி (2004) மற்றும் சுபாஷினி (2019) ஆகியோரின் ஆய்வுகள் உறுதி செய்கின்றன.

முடிவாக, ஒரு படைப்பின் மொழிநடை வாசகர்களின் ஆன்மாவோடு கலக்கும்போது, அது சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக மாறுகிறது. "நான் சரவணன் வித்யா" நூல், தனது எளிமையாலும் நேர்மையாலும் தமிழ் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல், திருநங்கையர் குறித்த முற்போக்கான பார்வையைச் சமூகத்தில் விதைத்துள்ளது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல் எத்தகைய வீரியத்தோடு ஒலிக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்நூல் ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது.

7. சமகாலப் பொருத்தம்

லிவிங் ஸ்மைல் வித்யாவின் "நான் சரவணன் வித்யா" சுயசரிதை, சமகாலத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மிக முக்கியமான உரையாடல்களுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கிறது. பாலின சமத்துவம், மனித உரிமை, உள்ளடக்கிய கல்வி, சமூக நீதி மற்றும் பாலின ஆய்வுகள் போன்ற மிக முக்கியமான துறைகளில், இந்நூல் ஒரு தவிர்க்க முடியாத ஆய்வு ஆதாரமாக உருவெடுத்துள்ளது. தனிநபர்

அனுபவமாகத் தொடங்கி, இன்று ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் கட்டமைப்பையே கேள்விக்குட்படுத்தும் ஒரு திறவுகோலாக இது பரிணமித்துள்ளது.

பாலின சமத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை, உடல் மற்றும் மனதின் அடையாளங்கள் குறித்த வித்யாவின் வெளிப்படையான பதிவுகள், ஆணாதிக்கம் மற்றும் பாலின இருமைவாதங்களுக்கு எதிரான வலுவான வாதங்களை முன்வைக்கின்றன. இவருடைய எழுத்துக்கள், பாலின ஆய்வாளர்களுக்கு (Gender Studies) ஒரு புதிய பார்வையை வழங்குகின்றன என்பதைச் சுபாஷினி (2019) தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் நிறுவுகிறார். மனித உரிமை என்ற கோணத்தில் பார்த்தால், வித்யா எதிர்கொண்ட குடும்ப மற்றும் சமூக நிராகரிப்புகள், ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்வுரிமை எவ்வாறு பறிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான நேரடிச் சான்றாக அமைகின்றன.

உள்ளடக்கிய கல்வியைப் (Inclusive Education) பொறுத்தவரை, ஒரு திருநங்கையாக கல்வி நிறுவனங்களில் அவர் சந்தித்த சவால்கள், சமகாலக் கல்வி முறையில் மாற்றங்கள் தேவை என்பதை உணர்த்துகின்றன. சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தில், வித்யாவின் சுயசரிதை வெறும் கதையாக அல்லாமல், விளிம்புநிலை மக்களின் குரலாக, அதிகார மையங்களை நோக்கி எறியப்படும் கல்லாக மாறுகிறது. இத்தகைய எழுத்துக்கள் சமூகத்தின் ஆழமான காயங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதால், அவை சமூக மாற்றத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றன என்பதை பிரியா பாபு (2007) தனது படைப்பில் விவரிக்கிறார்.

8. முடிவுரை

திருநங்கைகளின் சுயசரிதை இலக்கியங்களை வெறும் தனிநபர் வாழ்க்கை அனுபவங்களாகவோ அல்லது தனிநபர் சார்ந்த வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவோ மட்டுமே சுருக்கிப் பார்த்துவிட முடியாது. அவை, காலத்தின் போக்கையும், சமூக அதிகார மையங்களின் செயல்பாடுகளையும், விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் மிக முக்கியமான சமூக ஆவணங்களாகும். ஒரு சமூகம் எவ்வாறு தன் சக மனிதர்களைப் பாகுபடுத்திப் பார்க்கிறது என்பதையும், அந்தப் பாகுபாடுகளை உடைத்து ஒரு தனிமனிதன் தன் அடையாளத்தை எவ்வாறு மீட்டெடுக்கிறான் என்பதையும் இத்தகைய சுயசரிதைகள் அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

குறிப்பாக, லிவிங் ஸ்மைல் வித்யாவின் "நான் சரவணன் வித்யா" நூல், தமிழிலக்கியப் பரப்பில் திருநங்கையர் வாழ்வியலை வெறும் அனுதாபத்திற்குரிய பொருளாகப் பார்க்காமல், சமூக நீதிக்கான ஒரு வலுவான உரையாடலை முன்னெடுக்கும் கருவியாக மாற்றியுள்ளது. விளிம்புநிலை மக்களின் குரலைத் தனது படைப்பின் மையப்பகுதியாக மாற்றியதன் மூலம், பொதுச் சமூகம் கவனிக்கத் தவறிய அல்லது திட்டமிட்டு மறைத்த வலிகளை வித்யா பொதுவெளிக்குக் கொண்டு

வந்துள்ளார். இந்நூல் முன்வைக்கும் கருத்துக்கள், தனிநபர் வரலாற்றைத் தாண்டி, ஒட்டுமொத்த சமூக அமைப்பையும் சுயவிமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கும் ஆற்றல் கொண்டவை.

இத்தகைய படைப்புகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பாலினப் பன்முகத்தன்மை, மனித உரிமைகள் மற்றும் சமத்துவம் குறித்த விழிப்புணர்வை ஆழமாக வேரூன்றச் செய்கின்றன. பாலினம் என்பது உயிரியல் சார்ந்ததாக மட்டும் இருக்காமல், அது சமூகம் மற்றும் அதிகாரத்தோடு தொடர்புடையது என்பதை இந்நூல் வாசகர்களுக்குப் புரிய வைக்கிறது. மேலும், இவை எதிர்கால சமூக ஆய்வுகளுக்கு மிகச்சிறந்த தரவுகளாகவும், சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் தற்போதைய சூழலில் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கின்றன.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், திருநங்கையரின் சுயசரிதைகள் என்பவை வெற்றிகரமான தனிநபர் சாதனைகளின் தொகுப்புகள் மட்டுமல்ல; அவை ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் கூட்டு மனசாட்சியாகவும், சமத்துவத்தை நோக்கிய பயணத்தில் ஒரு திசைகாட்டியாகவும் செயல்படுகின்றன. இத்தகைய இலக்கியப் பங்களிப்புகள், அதிகார அமைப்புகளைத் தட்டிக்கேட்பதோடு மட்டுமல்லாமல், உள்ளடக்கிய மற்றும் அனைவருக்குமான நீதியான சமூகத்தைக் கட்டமைப்பதில் மிக முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக, வித்யாவின் இந்தத் தடம், திருநங்கையர் சமூகத்தின் சுயமரியாதைக்கான வரலாற்றைப் புதிய பரிமாணத்தில் பதிவு செய்துள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

9. மேற்கோள் நூல்கள்

- [1]. பிரியா பாபு. (2007). *நான் சரவணன் அல்ல... வித்யா!*. பாரதி புத்தகாலயம்.
- [2]. ரேவதி, அ. (2004). *உணர்வும் உருவமும்*. அடையாளம் பதிப்பகம்.
- [3]. சுபாஷினி, கி. (2019). தமிழ் விளிம்புநிலை இலக்கியங்களில் திருநங்கையர் அடையாளப் பதிவுகள். *பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்*, 3(2), 45-52.
- [4]. பழனி, த. (2020). *திருநங்கைகளின் சமூகப் படிநிலைகள் மற்றும் மனித உரிமைப் போராட்டங்கள்*. பதிப்பகம் வெளியீடு.
- [5]. மணிவண்ணன், அ. (2022). பாலின அடையாளமும் சமூக ஒதுக்கலும்: ஓர் ஆய்வு. *தமிழ் சமூகவியல் ஆய்விதழ்*, 12(3), 45-58.
- [6]. ராஜேந்திரன், க. (2021). *வித்யாவின் வாழ்க்கை: போராட்டமும் வெற்றியும்*. அறிவுப் பதிப்பகம்.

*I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work